

РЕШЕНИЕ

№ 4309

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 20.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11108** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на И.-В. В. Р. от [населено място], чрез адв. Я.А. от САК, срещу заповед №з—1084/15.11.2022г. на началник сектор „Охрана сгради“ в РД“Охрана С.“ при ГД“Охрана“ с която му е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 6 /шест/ месеца.

Жалбоподателят счита оспорената заповед за незаконосъобразна и неправилна, поради издаването ѝ при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта му. Излага съображения, че заповедта не съдържа необходимите по закон реквизити, като е нарушена изцяло административната процедура по ЗМВР. Твърди се още в жалбата, че извършването на проверка е разпоредено без да е спазена процедурата визирана в нормата на чл.16 от Инструкция № 8121з - 470/27.04.2015г. на МВР. Изложени са съображения за съществено процесуално нарушение извършено от ДНО в хода на производството т.к. на жалбоподателят не му е била предоставена възможност да се запознае с видео-файловете, от които ДНО черпи извод за дейността на санкционираното лице по повод изготвената справка. Жалбоподателят счита, че по този начин му е било нарушено правото на защита. Твърди се още, че формално в заповедта е посочено, че е налице спазване на процедурата по чл. 206, ал.1 - 4 от

ЗМВР, без същата да е била спазена. Липсвала и субективната страна на нарушението. Моли заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. Подробни съображения се излагат в писмени бележки от адв. Я.А., редовно упълномощена. Депозирани са списък с разноски.

Ответникът по жалбата – началник сектор „Охрана сгради“ в РД „Охрана С.“ при ГД „Охрана“, редовно призован не се явява, не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е било образувано по повод изготвена докладна записка от инспектор Й. В. О. - инспектор V степен по охраната в сектор „Охрана на сгради“ към Регионална дирекция „Охрана-С.“ с рег. №13114/17.10.2022г. по описа на РД „Охрана - С.“, във връзка с извършена проверка по постъпила жалба от Ю. В. У. с рег. №9488/29.09.2022г. По повод проверка е изготвена справка от началник сектор „ОС“ при РД „Охрана“-С. до директора на РД „Охрана“-С. В справката е посочено че: на 12.09.2022 г. за времето от 08.30 часа до 16.30 часа младши инспектор И.-В. В. Р. - сътрудник по охраната III степен в сектор „Охрана на сгради“ към Регионална дирекция „Охрана-С.“ е назначен, заедно с младши инспектор М. И. П. да изпълнява служебните си задължения на пост №3-„Вход за служители и граждани“ в административната сградата на Министерство на правосъдието – [населено място], [улица]. От видеозаписа на 12.09.2022г. с период от време от 13:31 часа до 14:58 часа, относно постъпилата жалба, на пост №3 „Вход за служители и граждани“ в административната сграда на Министерство на правосъдието - [населено място], [улица], младши инспектор И.-В. В. Р. - сътрудник по охраната III степен в сектор „Охрана на сгради“ при РД „Охрана-С.“, не е изпълнявал служебните си задължения, за периода от 14:11 ч. до 14:14 часа, като през това време влизат общо 3 лица в сградата, като никое от тях не е проверено от него за наличие на общоопасни предмети. От 14:16 ч. до 14:25 часа, влизат още 10 лица без да им извърши проверка. От 14:46 ч. до 14:56 часа, сътрудника по охраната И.-В. Р. за посочения период не извършва проверка на общо 18 души за наличие на общоопасни предмети. В справката до директора на РД „Охрана-С.“ е обобщено, че младши инспектор И.-В. В. Р. не е изпълнил служебните си задължения по точка 3 от Раздел III от утвърдените „Правила за изпълнение на служебните задължения на дежурния сътрудник по охраната на пост №3, „Вход за служители и граждани“ в административна сграда на Министерство на правосъдието - ул. „А.“, с рег. № 7532 от 07.06.2022г. по описа на РД „Охрана-С.“, във връзка с чл. 8 от Раздел II на Заповед № ЛС-04-495 от 20.10.2022 г. на министъра на Правосъдието, с която са утвърдени „Правила за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността в сградите и обектите на съдебната власт“, като така е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо от ЗМВР. С резолюция от

01.11.2022г. Директорът на Д"Охрана-С." разпорежда началника на сектор „Охрана сгради,, при РД„Охрана С.“да се наложат съответните дисциплинарни наказания.Наказаният служител и настоящ жалбоподател И. Р. е запознат със справка рег.№13860 на 02.11.2022г. в 09.30ч.,чрез подпис,видно от обективизираното в справката.С процесната заповед №з—1084/15.11.2022г. на началник сектор „Охрана сгради“ при РД"Охрана С." - ГД"Охрана“,на основание чл. 197, ал.1, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, във връзка с чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР,на младши инспектор И.-В. В. Р. - сътрудник по охраната III степен в сектор „Охрана на сгради"при РД„Охрана"-С.,е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

Жалбата срещу оспорената в настоящото производство Заповед №з—1084/15.11.2022г. на началник сектор „Охрана сгради“ при РД"Охрана"-С. - ГД"Охрана“ е подадена на 24.11.2022 г. директно пред Административен съд – София-град.

Ответника е представил по делото заповед №з—1084/15.11.2022г. на началник сектор „Охрана сгради“ при РД"Охрана С." -ГД"Охрана“ и справка от началник сектор „ОС“ при РД"Охрана С." до директора на РД"Охрана"-С..

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл. 168 от АПК, вр. чл. 146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи:

В чл. 194, ал. 2 от ЗМВР са посочени дисциплинарните нарушения, като т. 2 е за неизпълнение на служебните задължения, а в чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР е посочено,че за неизпълнение на служебните задължения,се налага дисциплинарно наказание "порицание".

Неизпълнение на служебни задължения е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правно-дължимото поведение на служителя.Това деяние следва да бъде установено,чрез събраните по преписката и делото доказателства, че е извършено от жалбоподателя, чрез установяване на съществените субективни и обективни признаци на дисциплинарното нарушение,за да бъде наложено дисциплинарното наказание с оспорената заповед.Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест между страните, дисциплинарно-наказващия орган следва да установи съществуването на твърдените от него факти и изпълнението на законовите изисквания при издаването на заповедта,с която е наложено наказанието.Недоказването на тези обстоятелства обосновава несъответствие на оспорения акт с материалноправните разпоредби на чл. 194, ал. 2, т.2, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР.По силата на чл. 205, ал.1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител.Издаване на заповед за започването му съгласно чл. 208, изр.1 ЗМВР не е задължително, когато данните са за извършено нарушение по по чл. 198 - 202 .В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие по установяване на нарушението съгласно чл. 208, изр.2 ЗМВР, като то може да се извърши с разпоредена от дисциплинарно наказващия орган проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР.Същата приключва с изготвяне на писмена справка, с която държавният служител се запознава срещу подпис и дата.Едва след това нарушението се установява по реда на чл. 206 ЗМВР.Смисълът на тази поредност е държавният служител да може ефективно да се защити чрез

обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката по чл. 205, ал.2 ЗМВР, в т.ч. като ангажира допълнително доказателства по чл. 206, ал.4 ЗМВР, а наказващият орган да се произнесе след цялостно и окончателно попълване на дисциплинарната преписка.

С определение от 16.12.2022г.,съдът е насрочил делото в открито съдебно заседание и е указал на ответника,че съгласно чл.170, ал.1 АПК,трябва да установи по делото съществуването на фактическите основания,посочени в Заповед№з—1084/15.11.2022г.,и изпълнение на законовите изисквания при издаването ѝ.Включително и доказателства,че жалбоподателя не е изпълнил функционални задължения съгласно-Заповед №ЛС-04-495 от 20.10.2022г. на министъра на Правосъдието,с която са утвърдени „Правила за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността в сградите и обектите на съдебната власт“.Указал е на ответника на основание чл.163, ал.2 АПК,в 14-дневен срок от връчване на препис от жалбата да представи писмен отговор по нея, да посочи доказателствата си и да приложи писмени такива, с които разполага,извън тези от изпратената с писмо рег. №15833/07.12.2022г.С протоколно определение от 14.03.2023г. съдът е дал възможност на ответника да окомплектова в цялост административната преписка до датата на следващото съдебно заседание,завършила с оспорваната заповед.Въпреки указанията,ответника по жалбата не е изпълни указанията на съдът,да представи в цялост административната преписка,като посочи всички основания за издаване на заповедта за наказание на жалбоподателя.Разпоредбите за тежестта на доказване по реда на АПК,при оспорване на ИАА,какврто е настоящия случай,са приложими при условие,че съдът е дал указание на страната да докаже фактически основания посочени в акта,както и изпълнение на законовите му изисквания,това е направено с две определения на съдът по настоящото производство.С издаване на Заповед-№з-1084/15.11.2022г.административния органът е упражнил свое законово установено правомощие,точно определено от закона/ЗМВР/по начин и ред.Административният орган в случая, Началник на сектор „Охрана на сгради“ е бил длъжен в настоящото производство по оспорване на заповедта,да докаже,че са били налице фактическите основания,въз основа на които е издадена заповедта,и че са били изпълнени законовите изисквания за издаването ѝ.Същият е следвало да е документирал изпълнението на всички извършени от него и страните административно-производствени действия,като всички доказателства е следвало да се намират в административната преписка.Съдът проверява съответствието на акта с материалния закон,въз основа на фактите,които са посочени,като основания за издаването му.Съгласно разпоредбите на чл.170 от АПК,ал.1 изрично сочи, че в тежест на органа издал акта, е да докаже съществуването на фактически основания посочени в него,както и изпълнение на законовите му изисквания.В случая задължение на съдът е в настоящото производство,да приеме за липсващ факт/файловете от видео-наблюдението/,които са послужили за издаване на оспорената заповед/ИАА/,за чието съществуване,няма доказателства по делото.Настоящият състав следва да посочи,че дисциплинарната отговорност се ангажира при безспорна доказаност на дисциплинарното нарушение.За да е налице такава, следва да е установено от фактическа страна деянието(действие или бездействие),от обективна страна,да е доказана неговата противоправност(обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение), от

субективна страна да е налице вина на дееца във връзка с установен правно-релевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. Само и единствено при установяване на всички елементи на нарушението от обективна и от субективна страна може да се приеме, че законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на наказаното лице. В този смисъл следва да се посочи, че с даденото от дисциплинарно наказващият орган описание на нарушенията, възможността на съда да провери доказаността на конкретни факти и обстоятелства е ограничена и възпрепятствана от процесуалното поведение на ответника. Следва също така да се посочи, че датата на извършване на конкретно деяние/я или периода от време, е съществен елемент от обективната му страна. Ето защо, доколкото от събраните доказателства се компрометира доказуемостта на зададения в дисциплинарното обвинение времеви период за извършване на деянията, следва извода за недоказаност на всяко от описаните деяния и откъм обективна страна. За пълнота на изложението следва да се добави, че в представената по делото административна преписка, не се съдържат също доказателства за вменяване на жалбоподателя на задължение за изпълнение Заповед № ЛС-04-495 от 20.10.2022г. на министъра на Правосъдието, неизпълнението на което е въведено, като дисциплинарно нарушение с оспорения акт. При така установените факти по делото, заповедта следва да бъде отменена, поради недоказването фактическите основания, въз основа на които тя е издадена.

По изложените съображения съдът счита, че жалбата се явява основателна, а оспорената заповед, следва да се отмени.

Предвид изхода на спора жалбоподателя има право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено от страна на пълномощника своевременно. Придружено е и със списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Разгледано по същество е и основателно. С оглед на това ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 760 лева, от които 10 (десет) лева платена държавна такса за образуване на производство и 750 (седемстотин и петдесет) лева, платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 22.11.2022 година.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед №з—1084/15.11.2022г. на началник сектор „Охрана сгради“ в РД“Охрана С.“ при ГД“Охрана“, с която на И.-В. В. Р. от [населено място] на основание чл. 197, ал.1, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, във вр. чл. 200, ал1, т.11 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 /шест/ месеца.

ОСЪЖДА ГД“Охрана“ да заплати на И.-В. В. Р. от [населено място] [ЕГН], сумата в размер на 760,00 /седемстотин и шестдесет/ лева, представляващи направени разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия:

